

ระเบียบกรุงเทพมหานคร

ว่าด้วยการขออนุญาตตัดคันหินทางเท้า ลดระดับคันหินทางเท้าและทำทางเชื่อมในที่สาธารณะ พ.ศ. 2531

ด้วยเป็นการสมควรวางระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการขออนุญาตตัดคันหินทางเท้า ลดระดับคันหินทางเท้าและทำทางเชื่อมในที่สาธารณะ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการจราจรและความปลอดภัยแก่ผู้สัญจร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 49 (5) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2538 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการขออนุญาตตัดคันหินทางเท้า ลดระดับคันหินทางเท้าและทำทางเชื่อมในที่สาธารณะ พ.ศ. 2531”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วย การขออนุญาตตัดคันหินทางเท้าในที่สาธารณะ พ.ศ. 2522 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“การตัดคันหินทางเท้า” หมายความว่า การตัดคันหินทางเท้าเพื่อทำทางเข้าออกในที่สาธารณะ โดยให้พื้นที่ทางเข้าออกอยู่ระดับเดียวกับทางเท้า และลาดลงบรรจบกับผิวจราจรตรงขอบหิน มีความลาดชันร้อยละ 25 หรือมีส่วนลาดยาวไม่เกิน 75 เซนติเมตร รัศมีผายปากเท่ากับความกว้างของทางเท้า แต่ไม่เกิน 5 เมตร

“การลดระดับคันหินทางเท้า” หมายความว่า การลดระดับคันหินทางเท้าเพื่อทำทางเข้าออกในที่สาธารณะ โดยให้ตัดคันหินลดระดับลงเหลือ 3 เซนติเมตร พื้นที่ทางเข้าออกอยู่ระดับเดียวกับทางเท้า และลาดลงสู่ขอบคันหินที่ลดระดับ มีความลาดชันร้อยละ 25 หรือมีส่วนลาดยาวไม่เกิน 75 เซนติเมตร และมีความลาดคันหินตามแนวนอนข้างละไม่เกิน 1 เมตร

“การทำทางเชื่อม” หมายความว่า การทำทางเชื่อมเพื่อเป็นทางเข้าออกสู่ผิวจราจรของถนนสาธารณะที่ยังก่อสร้างปรับปรุงไม่เต็มเขตทาง

ข้อ 5 การตัดคันหินทางเท้า ลดระดับคันหินทางเท้า และทำทางเชื่อมในที่สาธารณะ จะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตการยื่นคำขออนุญาตให้ปฏิบัติตามแบบทำระเบียบนี้ พร้อมทั้งยื่นแบบแปลนและแผนผัง และรายละเอียดจำนวน 3 ชุด ณ สำนักงานเขตท้องที่

ข้อ 6 เมื่อสำนักงานเขตได้รับอนุญาตตามข้อ 5 และตรวจสอบถูกต้องแล้ว ถ้าถนนหรือซอยใดอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเขต ให้ผู้อำนวยการเขตเป็นผู้พิจารณาอนุญาต ถ้าถนนหรือซอยใดอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานโยธา ให้สำนักงานเขตส่งเรื่องให้สำนักงานโยธา เพื่อเสนอผู้อำนวยการสำนักงานการพิจารณาอนุญาตแล้วแจ้งให้สำนักงานเขตเป็นผู้ออกใบอนุญาตตามทำระเบียบนี้ ระยะเวลาการขออนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในใบอนุญาต

ข้อ 7 ห้ามมิให้ตัดคันหินทางเท้า หรือลดระดับคันหินทางเท้า เพื่อทำทางเข้าออกตึกแถว ห้องแถว หรืออาคารที่มีสภาพเหมือนตึกแถว ห้องแถว เป็นการเฉพาะแต่ละห้อง ยกเว้นที่เป็นทางลัดไปสู่ที่จอดรถยนต์ที่ไม่มีทางเข้าออกอื่นซึ่งอยู่ด้านหลังอาคารนั้น

ข้อ 8 การตัดคั่นหินทางเท้า หรือลดระดับคั่นหินทางเท้า เพื่อทำทางเข้าออกของอาคารดังต่อไปนี้ให้อนุญาตได้ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

8.1 สถานที่ราชการ องค์กร รัฐวิสาหกิจ โรงพยาบาล สถานศึกษา และหอประชุม ให้ตัดคั่นหินทางเท้าได้เท่าผิวจราจรทางเข้าออกแต่ไม่เกิน 8 เมตร ในกรณีมีความจำเป็นเฉพาะสถานที่ราชการ องค์กร และรัฐวิสาหกิจ อาจอนุญาตให้ทางเข้าออกกว้างกว่า 8 เมตร ได้เป็นรายๆ ไป

8.2 อาคารที่ต้องมีที่จอดรถยนต์ กัลป์รถยนต์ และทางเข้าออกของรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ให้อนุญาตตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

8.2.1 ทางเข้าออกเป็นทางให้รถยนต์วิ่งทางเดียวให้ตัดคั่นหินทางเท้าได้กว้างไม่เกิน 4.5 เมตร

8.2.2 ทางเข้าออกที่ให้รถยนต์วิ่งสวนกันได้ ให้ตัดคั่นหินทางเท้าได้กว้างไม่เกิน 8 เมตร

8.2.3 ทางเข้าออกของที่จอดรถยนต์จำนวนเกิน 30 คัน ให้ตัดคั่นหินทางเท้า ถ้าไม่เกิน 30 คัน ให้ลดระดับคั่นหินทางเท้า

8.2.4 ทางเข้าออกบ้านพักอาศัยที่ใช้ร่วมกัน ให้ลดระดับคั่นหินทางเท้ากว้างไม่เกิน 4 เมตร

8.2.5 ทางเข้าออกถนนส่วนบุคคลให้อนุญาตตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

8.2.5.1 ถนนส่วนบุคคล หรือทางที่มีประชาชนใช้สอยร่วมกัน ให้คั่นหินทางเท้าได้กว้างเท่าผิวจราจรของถนนหรือทางนั้นๆ แต่ไม่เกิน 8 เมตร

8.2.5.2 ถนนส่วนบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2515 เรื่อง ควบคุมการจัดสรรที่ดิน ให้ตัดคั่นหินทางเท้ากว้างเท่าผิวจราจรของถนนที่กำหนดในข้อกำหนดของคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน แต่ไม่เกิน 8 เมตร ในกรณีผิวจราจรกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป ให้ตัดคั่นหินทางเท้าทำทางเข้าออกแยกกันกว้างช่องทางละ 4.5 เมตร

8.2.6 ถนนที่มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กำหนดห้ามสร้างอาคารบางประเภทในระยะไม่น้อยกว่า 15 เมตร จากเขตถนน ให้ตัดคั่นหินทางเท้าหรือลดระดับคั่นหินทางเท้าเพื่อเป็นทางเข้าออก โดยมีหลักเกณฑ์เพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักเกณฑ์ข้างต้นดังต่อไปนี้

8.2.6.1 ในที่แปลงหนึ่งให้ทำทางเข้าออกได้ช่องทางเดียว ยกเว้นที่ตั้งสถานีบริการจำหน่ายน้ำมัน และสถานีบริการจำหน่ายแก๊ส ให้ทำทางเข้าออกได้สองช่องทาง

8.2.6.2 ที่ดินแปลงหนึ่งหรือหลายแปลงที่มีกรรมสิทธิ์เดียวกันติดต่อกันเกินกว่า 300 เมตร ตามแนวถนน ให้ทำทางเข้าออกได้เกินกว่าหนึ่งช่องทาง แต่ละช่องทางมีศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 300 เมตร

8.2.6.3 ที่ดินแปลงใดที่มีทางเข้าออกทางอื่นอยู่แล้ว ห้ามทำทางเข้าออกอีก เว้นแต่ถนนซอยเชื่อมกับทางเข้าออกเดิมมีผิวจราจรกว้างไม่น้อยกว่า 6 เมตร และเป็นทางเข้าออกของที่จอดรถยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่กำหนดให้มีที่จอดรถยนต์เกินกว่า 30 คัน

ข้อ 9 การทำทางเชื่อมให้อนุญาตได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

9.1 ให้ทำทางเชื่อมมีความกว้างเท่ากับหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ตัดคั่นหินทางเท้า หรือลดระดับคั่นหินทางเท้าตามข้อ 8 และมีไหล่ทางกว้างข้างละไม่เกิน 1.5 เมตร

9.2 รัศมีผายปากตรงจุดเชื่อมของการจราจร กรณีทางเชื่อมเข้าออกบ้านพักอาศัย อนุญาตให้มีรัศมีผายปากไม่เกิน 2.5 เมตร และทางเชื่อมเข้าออกอื่นๆ อนุญาตให้มีรัศมีผายปากไม่เกิน 5 เมตร

9.3 การทำทางเชื่อมผ่านคูน้ำต้องปฏิบัติตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการขออนุญาตซ่อมหรือสร้างทางเท้า ฝัगत่ระบายน้ำ และสร้างสะพานชั่วคราว

9.4 แนวศูนย์กลางของทางเชื่อมเพื่อเป็นทางเข้าออกของที่จอดรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 10 การตัดคันหินทางเท้า ลดระดับคันหินทางเท้า และ / หรือทำทางเชื่อม ให้เป็นไปตามแบบมาตรฐานของกรุงเทพมหานคร และตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนดให้แก่ละราย

ข้อ 11 การตัดคันหินทางเท้า ลดระดับคันหินทางเท้า และ / หรือทางเชื่อมที่ตัดไว้และไม่ใช้แล้ว ผู้อนุญาตหรือเจ้าของที่ดินต้องจัดสร้างเป็นทางเท้าให้เหมือนทางเท้าข้างเคียง ส่วนกรณีทางเชื่อมให้รื้อออกและจัดทำให้เหมือนสภาพเดิม

ข้อ 12 กรุงเทพมหานครมีสิทธิที่จะยกเลิกการอนุญาตได้ ถ้าผู้อนุญาตกระทำการฝ่าฝืนเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือกรุงเทพมหานครมีความจำเป็นเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการจราจร หรือความปลอดภัยแก่ผู้สัญจรที่จะต้องปรับปรุงก่อสร้าง อันมีผลกระทบต่อ การตัดคันหินทางเท้า ลดระดับคันหินทางเท้า และ / หรือการทำทางเชื่อมที่อนุญาตไปแล้ว

ข้อ 13 ผู้รับอนุญาตต้องเสียค่าบริการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยค่าบริการ

ข้อ 14 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้นำเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาสั่งการ

ประกาศ ณ วันที่ 12 เมษายน 2531

พลตรี จำลอง ศรีเมือง

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 105 ตอนที่ 66 วันที่ 22 เมษายน 2531